

6) Yhteisön oikeuden mukaiseen luottamuksensuojaan vetoaminen

— Kantaja toteaa, että komissio on puuttunut ensimmäisen kerran yhtiöosuuksien hankintaan liittyviin verotuksellisiin saneerausasetuihin tappiontasauksen yhteydessä muodollisessa tutkintamenettelyssä ja että kyseessä on epätavallinen menettely, sillä kysymys siitä, onko toimenpide valtiontukea, saattoi tulla esiin ainoastaan yksinkertaistamalla säännös, joka on kiistattomasti valtiontukea koskevien säännösten mukainen (KStG:n 8 §:n 4 momentti). Tämän lain yksinkertaistamisen relevanssi valtiontukea koskevien säännösten kannalta ei ole ollut Saksan lainsäätäjän eikä ammattitaitoista neuvontaa saaneiden yritysten tiedossa.

Kanne 2.12.2011 — GFKL Financial Services v. komissio

(Asia T-620/11)

(2012/C 39/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: GFKL Financial Services AG (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers ja M. Knebelberger)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuunta

— kumoamaan Saksan myöntämästä valtiontuesta C 7/10 (ex CP 250/09 ja NN 5/10) (KStG-lain ”saneerauslauseke”) 26.1.2011 tehdyn komission päätöksen K(2011) 275 (EUVL L 235, s. 26)

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

1) SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen: saneerauslauseke ei ole valikoiva toimenpide

— Kantajan mukaan vastaajan päätöksen perustana on väärin ymmärretty Saksan yhteisövero-oikeus. Erityisesti siinä määritellään ratkaiseva viitejärjestelmä väärin. Siinä lähdetään virheellisesti siitä, että Saksan yhteisöverolain (Körperschaftsteuergesetz, KStG) 8 c §:n 1 momentti, jonka mukaan tietyissä omistusoikeuden hankintatapauksissa sellaisinaan tasaukelpoiset tappiot menetetään, olisi osa viitejärjestelmää. Tosiasiallisesti tämä säännös on poikkeus viitejärjestelmästä. Viitejärjestelmä muodostuu

yleisestä mahdollisuudesta siirtää tappiot seuraaville tilikausille. Tämä ilmenee ennen kaikkea (perustuslaillisesta) objektiivisesta nettoperiaatteesta.

— Saneerauslauseke on lisäksi kantajan mukaan yleinen veropoliittinen toimenpide, jolla ei myönnetä valikoivaa etua, sillä sillä ei suositeta tiettyjä yrityksiä tai tuotannonaloja, eikä sillä käsitellä eri tavoin talouden toimijoita, jotka verotusjärjestelmän tavoitteen kannalta ovat toisiinsa nähden vertailukelpoisessa tosiasiallisessa tai oikeudellisessa tilanteessa.

— Saneerauslauseke on lopuksi myös oikeutettu Saksan verotusjärjestelmän sisäisen rakenteen perusteella, sillä se edesauttaa Saksan yhteisövero-oikeuden peruseriaatteiden (muun muassa verokausien välisen tappionvähennyksen periaatteen) soveltamista.

2) SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen: kyseessä ei ole valtion varoista myönnetty tuki

— Tässä yhteydessä kantaja väittää, että saneerauslausekkeella säilytetyt tappiontasaukset eivät ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion varoista saatua tukea, sillä saneerauslausekkeella ei myönnetä taloudellista etua, vaan sillä ainoastaan säilytetään jo olemassa oleva taloudellinen asema.

3) Perusteluvelvollisuuden laiminlyönti

— Kantaja toteaa tältä osin, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan olennaisia menettelymääräyksiä. Kantajan mukaan vastaajan päätöksen perustana olevaa viitejärjestelmää ei ole perusteltu ymmärrettävällä tavalla. Lisäksi päätöksen perustana olevaan Saksan yhteisövero-oikeutta koskevaan arviointiin liittyvät useat vastaajan virheet johtavat kokonaisuudessaan siihen, ettei vastaajan keskeisiä päätelmiä voida enää tunnistaa. Kantaja väittää, ettei riidanalaisesta päätöksestä voida tunnistaa niitä tosiasiallisia ja oikeudellisia seikkoja, joihin vastaaja perustaa näkemyksensä siitä, että saneerauslauseke täyttää tuen tunnusmerkistön.

4) Luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen

— Tässä yhteydessä kantaja väittää, että riidanalainen päätös on lainvastainen myös siltä osin kuin siinä määrätään (väitettyjen) tukien palauttamisesta viipymättä ja tosiasiallisesti ilman, että Saksan annettaisiin ottaa huomioon tuensaajien perusteltu luottamus tuen olemassaoloon. Riidanalainen päätös loukkaa siten unionin oikeuden kirjoittamatonta luottamuksensuojan periaatetta.